

Friervisen

fant

Jeg gaar i tusend Tanker.

V box 15:422

Friervisen.

(Egen Melodi).

Friere have alle Piger,
Allermindst have ikke jeg.
De er saa fuld af Smil og Smiger,
Saa jeg af dem er kjed og lei.
/: Kom, Piger, kom, o kom og tag
Nogle af disse Friere-Brag :/:

Jevnlig paa Døren banker hver Aften
En Stoleholder og en Sergeant.
Dertil en gammel Ljsestober,
En Kjobmands-søn og en Musikant.
/: Af dem jeg mangen Loier har,
Thi jeg blot holder dem for Nar. :/:

Nede i Borten stander hver Aften
Mandsfolk i store Hobetal.
Længselsfuldt vanke deres Tanke,
At jeg nedtil dem komme skal.
/: Engang imellem gaar jeg derne,
Straks taler de om Kjærlighed. :/:

Gaar jeg paa Gaden, glør og glaner
Mandsfolk i store Hobetal.
Alle for mig buffer og skraber.
Jeg kneiser bare stoltelig.
/: Hvis de mig ei til Rone faar,
Tror jeg de rent fra Forstanden gaar. :/:

Nede i Byen bor der en Slagter,
Han har en Søn, som har mig kjær.
Paa Herregaarden bor en Forpagter,
Han sukker hver Gang han mig ser.
/: Dg jeg ved mange, mange fler,
Som sukker hver Gang de mig ser. :/:

Jeg havde viselig faat en Keiser,
Hvis jeg blot dertil bare var født.
Det var no' mere end en Schweitzer,
Som her forleden bød sig til,
/: Thi jeg er smuk og rig og fin
Dg har et lidet Pengestrin. :/:

Jeg gaar i tusend Tanker.

Melodi: Det var engang en Jæger.

Jeg gaar i tusend Tanker,
Jeg elsker den, jeg ei kan faa,
Naar hun i Glæden vanke,
Jeg ensom sørge maa,
Mene for Den, jeg ei fik,
Som jeg har havt saa kjær.
De Menneker saa falske,
Dertil Marsagen er.

O ve, for haard en Skjæbne!
Mit Hjerte er af Sorgen klemt!
Den Ven, jeg mig udvalgte,
Hun har mig nu forglemt.
Jeg finder ingen anden Ven,
Som dæmpe kan min Kval,
Jeg sørger og studerer,
Saa jeg er næsten gal.

Jeg faar vel mange Andre,
Men det kan ikke nytte mig.
Hvor jeg i Verden vandrer,
Min Tanke er hos dig.
Om Natten, naar jeg hviler mig,
Du for mig svæver om,
O ve, for en Ulykke,
At jeg til Verden kom.

Harde jeg aldrig stued
Dit Ansigt og dine Dine klar,
Harde jeg aldrig kommet
I Verden, hvor du var,
Da havde jeg været lykkelig
Dg fri for Sorg og Had,
Den Dag kan aldrig komme,
At jeg kan blive glad.

Den Tid jeg dig begjærte,
Du svor mig til saa kjærligen,
At du mig tro skulde være,
Dg min udvalgte Ven,
Men nu har du forandret saa
Dit Hjerte og dit Sind
O ve, for haard en Skjæbne
Jeg fik med Vennen min!

Du var dog just den Gnefte,
Som jeg i Verden elsket har,
Nu har du dig besluttet,
At have mig til Nar.
Jeg synes det ser farligt ud,
Du svor saa dyr en Ed,
Derover jeg mig græmmer
Ved din Omstændighed.

Se Blomsterne i Engen,
Hvor frydefuld de monne staa,
Men det ei længe varer,
Før de igjen forgaa,
Saa gaar det blandt Vennerne,
De snart forandre sig,
Det haver mig og håndet,
Min Ven foragter mig.

Det gaar mig dybt til Hjerte
Dg volder mig Bedrøvelse,
Den, som før var min Kjæreste,
Er nu min Fiende,
Det volder falske Menneker,
Dg onde Forsørere,
Som har den største Glæde
At øve sig Fortræd.

Jeg kan slet ikke nægte,
Jeg tænker En som skyldig er
Udi den Sorg og Smerte,
Som jeg i Hjertet har,
Men jeg det ikke siige kan,
Da jeg veed ingen Grund,
Jeg har det aldrig fortjent
Ud af den lumpne Hund.

Hvem, som det har forvoldet,
Vil jeg ei mere spørge om,
De faar det selv forbare,
Naar Gud vil holde Dom,
Da Alle skal for Retten frem,
Den Dag bli'er ei saa let,
Dog vil jeg Ingen dømmes,
Dertil er jeg ei slet.

Du haver rent forvendt
Min' Ungdoms Aar til Sorg og Be,
Jeg finder her i Verden
Ei mer Fornoielse
Thi aldrig jeg din Lige ser,
Hoor jeg henvender mig,
Dg aldrig her paa Jorden
Kan jeg forglemme dig.

Min Sindsro har du røvet,
Det jeg med Rette sige kan.
Du har mig helt bedrøvet
Dg sat i Sorgestand.
Selv har du og berøvet dig
Din egen fri Respekt,
Du taler som en Daare
Dg øver sig Procs.

Af onde Tingers Svøbe
Mit Hjerte snderrevet er,
Af sladderagtig Munde
Dg falske Menneker,
Nu vil jeg med Taalmodighed
Mit give i Guds Haand,
O Gud mig til dig tage.
Naar jeg opg'er min Aand.

Jeg slutte vil med Sangen,
Dg sukke til den store Gud:
Gud Fader, du mig hjælpe
At slutte Sorgen ud!
Men aldrig jeg forglemme kan,
Jeg misted Venner min,
Dg aldrig her i Verden
Gaar det ud af mit Sind.

Jeg vil langt hellere reise
Af Landet ud med stort Besvær,
End som jeg her vil være
Blandt falske Menneker.
Til øde Mark jeg reise vil,
Min Hytte der opslaar.
For hvert et Ord jeg taler,
Fra Skoven Svar jeg faar.

Pris 10 Dre.

No. 28 — 97.

Tilfjeds i Pilestrædet No. 7, Kristiania.
S. & Jul Sørensens Bogtrykkeri.